

Overweging voor 13 februari 2022 in de RK-kerk van Hansweert (Z)

Ineke van de Par OP

*Lezingen: Jer. 17,5-8/ 1 Kor. 15,12.16-20
psalm 1 / Lc. 6,17.20-26*

Verlangt u naar gerechtigheid, baalt u ook zo van het kwaad dat u om u heen ziet gebeuren of laat het u koud en onverschillig!!!

Gezegend, hoorden we, is de mens die op God vertrouwt, hij is als een boom geworteld aan stromend water. .dat komt uit psalm een. Jeremia citeert hem en we hebben hem vandaag als antwoord psalm gebeden. Deze psalm, ken ik uit mijn hoofd, ik lees hem iedere ochtend, jaar in, jaar uit. Iedere ochtend om mij eraan te herinneren wat goed is en wat niet goed is. Toen ik in de gevangenis werkte en de mannen aan me vroegen hoe te bidden, zei ik altijd: begin de dag met psalm 1 en in de avond, voordat je slapen gaat, psalm 23. Dat raad ik u nu ook aan. Want zo blijf je bij Zijn les betrokken.

Maar enfin dat bevrijdt ons nog niet van de klemmende gedachte dat er in de *o-wee* spreuken die we ook net hoorden uit die mooie veldrede van Lucas, dat daar wel een hoop bitterheid in doorklinkt... en dat voelen we

En wellicht delen wij ook, tenminste dat hoop ik, in die verontwaardiging van Lucas over de tweedeling tussen armen en rijken.

Onrecht dat we ook vandaag, misschien wel meer dan ooit, gulzig om zich zien grijpen. Ja, wij herkennen die onvrede, we voelen het ook in onszelf. Die bitterheid om zoveel onrecht kunnen we niet zomaar van ons afschudden. En Jezus houdt het ons ook vandaag de dag voor zalig zijn de armen, de losers, de vluchtelingen de melaatsen van onze tijd, zij zullen het koninkrijk erven, zij zijn de winnaars aan het einde van alle spelen, want jesus is bij hun. De rijken zullen de verliezers zijn, zij hebben hun pot reeds verteerd!!!

En als we nu op dit punt, af gaan haken en toe gaan geven aan wanhoop of cynische onverschilligheid: zo van wat kan ik er aan doen de wereld is nu eenmaal slecht, wat interesseert mij dat nu!..

Als we daar nu eens niet, zoals zovelen, aan willen toegeven, dan kan dat alleen omdat we ondanks onze welvaart, nog steeds een oog en oor hebben voor een **diep verlangen** dat in ons leeft.

Verlangen naar iets dat groter is dan onszelf, groter dan de wereld waarin we vandaag leven. **Dat is het verlangen naar een gerechtigheid die ieder mens, ieder leven omarmt.** Zoals Jezus ons beloofd heeft.

Alleen dat **verlangen** kan ons op de been houden. Want we beseffen maar al te goed dat er geen grote spectaculaire revolutie komt of dat er zich een groot wonder zal voltrekken die de wereld in een klap in het rijk van God verandert...

Hoe graag we dat misschien ook zouden willen, zo werkt het niet. De lezingen van vandaag zetten ons met beide voeten in de realiteit. Want dat is de uitdaging waar we voor staan

geconfronteerd als we zijn met een wereld die bol staat van verschrikking en negativiteit. We begrijpen Lucas zijn verontwaardiging als het protest dat voorkomt uit zijn en ons **innerlijk verlangen**. Een **verlangen** naar een leven in schoonheid en gerechtigheid en gedeelde zorg voor allen.

De vraag waar wij mee worstelen is: hoe geven we dit **verlangen** een vorm, vandaag in het hier en nu, hier in Hansweert, in onze omgeving want de meeste van ons zijn niet zo revolutionair en ook niet meer zo jong...

Wat kunnen wij doen om ons steentje bij te dragen aan dat komen van het rijk Gods hier op aarde...want we willen best, al is het alleen maar voor onze kleinkinderen... we willen goed zijn, dat is ook het meest diepe menselijk verlangen...**we willen goede mensen zijn**

Maar wat is goed zijn? Wel, we hebben net gehoord dat goed zijn niet afhangt van je materiele toestand, zo te horen kan je er beter niet te veel van hebben...

Honger hebben we hier ook niet, maar we zijn wel hongerig naar gerechtigheid en we hebben ook geweend en wenen misschien nu wel over wat stuk of verloren is gegaan in ons leven.

En we hebben een zee van geloof maar of we dat onder foltering zullen volhouden betwijfel ik, in ieder geval bij mijzelf!

Hoe kunnen we dus nu aan dat **verlangen handen en voeten geven** in ons leven? Want we willen leven en we willen ons geloof leven... dat willen we, maar hoe dan?

Wel, genoeg te doen...

.... Je kan geld geven, maar dat doen we al denk ik dan toch.. Maar je kan ook zuivere geloofsgedachten aanleren en houden en vasthouden: zoals niet met minachting praten of zelfs denken over vluchtelingen, gedetineerden, mensen met een ander levensovertuiging of kleur, ras of geslacht... of over je burens... of publieke figuren, als je het er niet mee eens bent wat ze zeggen ga ze dan niet beledigen, vervloeken of beschimpen en zeker ook niet anoniem via twitter of internet of zoiets...

Daar is al heel wat te winnen van dat Koninkrijk alleen al op het gebied van denken, Filter eens gewoon uit van wat je allemaal al niet voor slechtheid in je hoofd binnenhaalt... dag in, dag uit... houd dat buiten je! En geloof maar, je wordt er een meer tevreden mens van, stuk minder chagrijnig en bitter...

Maar er zijn zeker ook dingen te doen.

Je kan naar de kerk gaan, vrijwilligerswerk voor de arme, zieken, verwaarloosden enz.. de lijst is jammer genoeg eindeloos.

Je kan je ook inzetten om de aarde letterlijk wat schoner te maken en dat kan al door te beginnen met plastic rapen aan de Westerschelde. Simpel maar effectief. Je eigen omgeving wordt er gelijk mooier van. Enfin, daar zijn legio voorbeelden te noemen en u kent er vele.

Maar natuurlijk, hoe hard we ook aan dat koninkrijk werken, we weten ook wel dat wij Jezus zijn boodschap nooit helemaal waarmaken. Maar dat wil toch niet zeggen dat God dan alles maar voor ons moet doen.

Nee, God heeft ons verantwoordelijk gemaakt voor deze aarde dus alles wat er nu gebeurt, heeft onder onze verantwoording plaats kunnen vinden. En daar gaan we nooit aan onderuit komen ook al zijn we niet persoonlijk verantwoordelijk....

En we mogen ook al niet de pretentie hebben dat door onze geweldige goede daden iets van dat rijk van hem verwezenlijkt. Zo werkt ons geloof ook al niet...

Nou zeg... waarom zouden we ons dan inspannen? Als wij niets kunnen bewerkstelligen van dat rijk van Hem!

Let nu goed op: niet **door** onze daden maar **in** onze daden wordt iets zichtbaar van het rijk Gods. **Niet door maar in... onze daden!**

Het gaat dus om de **goede intentie. En welke intentie?**

De intentie om **dat verlangen** dat van binnenuit komt om een goed mens te zijn, om dat **zielsverlangen** tegemoet te komen. Zo werkt het! Nu zijn we rond!

Zalig zijn zij die het Woord van God horen en in het hart bewaren.

Zo iemand, die oren heeft om te horen, zal er naar **proberen** te handelen,

proberen, ook al bak die er niks van, blijf **proberen** en je zal zalig geprezen worden.

Maar wee je gebeente als je het **niet een beetje probeert**

of er zelfs niet meer naar **verlangt...**

Wel...uiteindelijk is alles genade!!! En we weten ook wel dat Gods gratie en zegen rust op die arme van geest, die het **niet laat** bij zijn deemoed in hart en nieren, die de baan op gaat, op sjouw voor dat koninkrijk van jou Jezus, met geen andere bagage dan zijn of haar vertrouwen in geloof, hoop en liefde voor God, voor alles wat leeft in heel ons universum en zelfs daarbuiten...

Kijk, dat is nu met recht een zalig mens.

Amen.